

Θύματα του ουκρανικού εμφυλίου οι ουκρανοί πολίτες, στόχος όμως των γερακίων σε Αμερική και Ευρώπη είναι ο Πούτιν και η Μόσχα. Οι αμερικανοί έκαναν πόλεμο ακόμα και στην Γρενάδα, αλήθια απατούν η Ρωσία να δεχθεί νατοϊκούς στα 300 χιλ. από την Μόσχα...

«Η κοινωνική Ευρώπη πέθανε, ζήτω η Ευρώπη των κερδοσκόπων»

Του **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**

Στη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση η οικονομία της αγοράς έχει αποτύχει να λειτουργεί υπέρ της ισχυρής πλειοψηφίας των πολιτών. Τα γεγονότα «μιλούν». Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ σε χώρες όπως: η Ιταλία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ελλάδα αλλά και στην Βρετανία έχει συρρικνωθεί σημαντικά. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι –δυστυχώς- η πατρίδα μας. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα το κατά κεφαλήν ΑΕΠ αγγίζει το -25%! Την ίδια ώρα, η ανεργία στην Ε.Ε. εκτός ότι έχει λάβει δραματικές διαστάσεις και παρά τις υποτιθέμενες πολιτικές αντιμετώπισής της, παραμένει σε δυσθεώρητα επίπεδα. Το ΔΝΤ, το οποίο συντέλεσε σημαντικά για τη διάμρφωση της σημερινής εφιαλτικής κατάστασης, προβλέπει τώρα ανάπτυξη της τάξης (μόλις) 1% για την Ευρωζώνη! Αυτή είναι η υπεραισιοδοξη πρόβλεψη του ΔΝΤ, γεγονός που αποδεικνύει ότι η ευρωπαϊκή οικονομία δεν φαίνεται να «ξεκολλάει» από το τέλμα ή ότι το κάνει με εξαιρετικά ισχνούς ρυθμούς. Ρυθμοί όμως, που δεν μπορούν να βελτιώσουν γοργά την εικόνα της κοινωνικής καταστροφής, η οποία έχει ήδη συντελεστεί. Το ερώτημα, που προκύπτει από την καθημερινή πραγματικότητα είναι ξεκάθαρο: Πόσο μπορεί να συνεχιστεί η σημερινή κατάσταση;

Η εμμονή των τωρινών ευρωπαϊκών ηγετών (;) να μένουν προσκολλημένοι στη λογική της σκληρής (γερμανικής) λιτότητας, δίχως να λύνουν τα σοβαρά δομικά προ-

Η πησιονότητα των πολιτικών ηγετών της Ευρωζώνης δεν φαίνεται να έχει συνειδητοποιήσει το μέγεθος του προβλήματος, με την κατάσταση στον ευρωπαϊκό Νότο να έχει μετατραπεί κυριολεκτικά σε «ωρολογιακή βόμβα».

Ένα χαρακτηριστικό δείγμα της κοντόφθαλμης πολιτικής, της γερμανοκρατούμενης Ε.Ε., είναι η δοκιμασία των σχέσεων με την Ρωσία.

βλήματα της Ευρωζώνης, οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στη διάλυση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Αυτή είναι η πικρή αλήθεια... Ένα χαρακτηριστικό δείγμα της κοντόφθαλμης πολιτικής, της γερμανοκρατούμενης Ε.Ε., είναι η δοκιμασία των σχέσεων με την Ρωσία. Αντί, δηλαδή, να έχουν συνάψει ήδη τελωνειακή ένωση μαζί της (κάτι το οποίο προσωπικά είχα προτείνει πριν από πολλά χρόνια στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) και

να μη προκαλούνται τα σημερινά προβλήματα, «ρίχνουν λάδι στη φωτιά».

Τα κακά αποτελέσματα του λάθος δρόμου, που έχει επιλέξει η Ε.Ε. έχουν επηρεάσει και τη χώρα μας στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Τι κι αν οι μνημονιακές κυβερνήσεις «κατασκευάζουν» κάθε λίγο και λιγάκι ένα νέο succes story για την ελληνική οικονομία, αφού αρκούν μόλις λίγες μέρες για να «εξατμιστεί» το προηγούμενο; Η πραγματικότητα είναι σκληρή. Για την Ελλάδα δεν υπάρχει, δεν έχει προβλεφθεί, ένα ρεαλιστικό σχέδιο, που να βάζει την οικονομία της σε στέρεες βάσεις ή έστω να δείχνει, ότι η ανάκαμψη βρίσκεται προ των πυλών. Αν υπάρχει ελπίδα; Πιστεύω, ότι όσο ακολουθείται η πιστή εφαρμογή αυτής της αδιέξοδης οικονομικής πολιτικής, η

κατάσταση θα παραμένει εξαιρετικά δύσκολη. Τα μηνύματα που έρχονται ακόμη από την άλλη άκρη του Ατλαντικού είναι σαφή. Ο οικονομολόγος, Τζέιμς Γκαλμπρέιθ δήλωσε πρόσφατα, ότι η Ελλάδα δεν θα μπορέσει τελικά να τα καταφέρει, με συνέπεια την έξοδο της από την Ε.Ε., κάτι που θα επιφέρει στη συνέχεια, την κατάρρευση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Το ατύχημα στην προκειμένη περίπτωση είναι, ότι η πλειονότητα των πολιτικών ηγετών της Ευρωζώνης δεν φαίνεται να έχει συνειδητοποιήσει το μέγεθος του προβλήματος, με την κατάσταση στον ευρωπαϊκό Νότο να έχει μετατραπεί κυριολεκτικά σε «ωρολογιακή βόμβα».

Μόνο, αν επισκεφθούν την Ελλάδα του 2014, με το βιοτικό επίπεδο του...1980, μπορεί και να καταλάβουν. Μόνο, τότε ενδεχομένως θα αισθανθούν που έχουν φτάσει οι ρίζες της κοινωνικής κρίσης και της διαλυμένης οικονομίας, ώστε και η ελληνική πολιτική σκηνή στο σύνολό της, να κάνει τις όποιες ελπίδες για την επιστροφή σε ένα καλύτερο μέλλον. Η ομιλία του Α. Σαμαρά στη Δ.Ε.Θ. και κυρίως το προσχέδιο του νέου προϋπολογισμού θα δείξει, αν η κυβέρνηση εννοεί τα όσα διαδίδει για ουσιαστική φιλολαϊκή στροφή ή βρισκόμαστε μπροστά σε προεκλογικά παιχνίδια.

Ο Νικήτας Κακλαμάνης είναι βουλευτής Α' Αθηνών